

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1360/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813207000
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6813207000.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a Mgr. Dušana Ďuriana v právnej veci navrhovateľky I. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., H. XX proti odporkyni D. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., I. A. XXXX, zastúpenej advokátom Mgr. Mariánom Jankovičom, so sídlom Advokátskej kancelárie na Bernolákovej 151/9, Revúca, v konaní o určenie výživného na plnoleté dieťa o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 5C/50/2013-67 zo 07. 03. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľky na určenie výživného od odporkyne (matky navrhovateľky) a odporkyni uložil povinnosť, aby na výživu navrhovateľky prispievala od 01. 10. 2013 výživným vo výške 70 € mesačne vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Doplňujúcim rozsudkom č. k. 5C/50/2013-119 z 03. 09. 2014 návrh navrhovateľky v časti, v ktorej sa domáhala určenia vyživovacej povinnosti za obdobie od 01. 09. 2013 do 30. 09. 2013 vo výške 70 € mesačne súd zamietol.

Výsluchmi účastníkov a nimi predloženými listinnými dôkazmi, ako aj správami obstaranými súdom súd zistil, že navrhovateľka pochádza z rozvedeného manželstva odporkyne D. B. a D. B.. Otec D. B. dobrovoľne prispieva na výživu navrhovateľky sumou 70 € mesačne. Matka dobrovoľne výživné na navrhovateľku, ktorá sa po nezhodách s matkou odsťahovala 21. 08. 2013 k starým rodičom z otcovej strany, výživné neplatí.

V čase rozhodnutia prvostupňového súdu bola navrhovateľka študentkou 1. ročníka bakalárskeho štúdia na Q. technickej univerzite v B., Fakulta chemickej a potravinárskej technológie. Študuje dennou formou. Do 21. 08. 2013 žila navrhovateľka v spoločnej domácnosti s matkou a jej priateľom. Každá z účastníčok tvrdila iný dôvod nezhôd, ktoré predchádzali odchodu navrhovateľky z domácnosti matky. Navrhovateľka tvrdila, že kvôli hádkam s matkou bola v zlom psychickom stave a spolužitie s matkou už nezvládala. Odporkyňa za dôvod nezhôd označila osobu priateľa navrhovateľky, s ktorým ona nesúhlasila.

Odporkyňa je od 15. 11. 2005 vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Revúcej. Z evidencie bola vyradená dňa 19. 11. 2012 z dôvodu nástupu do pracovného pomeru na I. škole v J. na miesto učiteľa. Po krátkej opätovnej evidencii na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny sa odporkyňa 01. 09. 2013 zamestnala v Obci F. L. E. - Základná škola na mieste asistenta učiteľa. Jej pracovný pomer u Obce F. L. E. skončil už 06. 09. 2013 dohodou. O rozviazanie pracovného

pomeru požiadala odporkyňa z dôvodu, že prácu na tomto pracovnom mieste v Základnej škole F. L. E. ťažko psychicky znášala. Jednak z dôvodu odchodu navrhovateľky zo spoločnej domácnosti, ako aj z dôvodu psychickej náročnosti práce v tejto základnej škole, kde sa mala venovať neprispôsobivým rómskym deťom bez vytvorenia vhodných pracovných podmienok. Ak by odporkyňa naďalej pracovala v Základnej škole v F. L. E., dosiahla by čistý mesačný zárobok 534 €.

Navrhovateľka nemá žiadny príjem z vlastnej činnosti, žije z úspor a poberá sociálne štipendium. Mesačné výdavky na štúdium a svoje ostatné bežné výdavky vo výške 300 € mesačne navrhovateľka preukázala.

Odporkyňa je podľa zistenia okresného súdu nezamestnaná a poberá dávku v hmotnej núdzi. Jej výdavky na štúdium na R. P. T. A. v X. vo výške 25.000,-Kč za semester a výdavky na zabezpečenie ostatných jej potrieb podľa tvrdenia odporkyne financuje jej priateľ. Pri určení vyživovacej povinnosti odporkyne voči plnoletej dcére vychádzal súd z potenciálnych možností odporkyne dosahovať príjem určitej výšky s ohľadom na jej schopnosti, ukončené vzdelanie a od toho sa odvíjajúcej možnosti zamestnať sa. Súd konštatoval, že odporkyňa má ukončené vysokoškolské štúdium v odbore špeciálna pedagogika, s ktorým už v minulosti dosahovala v zamestnaní príjem cca 613,48 € a neskôr 434,81 €. Súd sa zaoberal aj tým, či odporkyňa posledné zamestnanie ukončené dohodou iniciovanou zo strany odporkyne ukončila z vážnych dôvodov a dospel k názoru, že odporkyňou udávané dôvody pre skončenie posledného pracovného pomeru, že prácu psychicky nezvládala a že ju práca demotivovala, nemožno považovať za vážne dôvody, na ktoré by mohol súd prihliadnuť pri hodnotení jej schopnosti a možnosti plniť si vyživovaciu povinnosť voči dcére. Rodič s vyživovacou povinnosťou voči plnoletému dieťaťu sa pri rozhodovaní o tom, či pracovať bude alebo nie alebo aj pri výbere práce nemôže za hlavné kritérium považovať, či práca zodpovedá jej predstavám a psychicky ju naplňa, ale v prvom rade musí na prácu hľadiť ako na spôsob zabezpečovania živobytia pre ňu a osôb výživou od nej závislých. Zabezpečenie dcéry bolo prvoradé kritérium, ktoré bola odporkyňa povinná zohľadniť pri výbere zamestnania a o to viac pri rozhodovaní o tom, či vôbec nejaké zamestnanie bude mať alebo či bude ako uchádzačka o zamestnanie žiť zo sociálnych dávok. Pri určení vyživovacej povinnosti preto súd vychádzal zo zárobku, ktorý by odporkyňa dosahovala v zamestnaní ako asistent učiteľa na Základnej škole v F. L. E., ktorý by predstavoval 434,81 € v čistom. S ohľadom na odôvodnené potreby navrhovateľky, ktoré súd ustálil sumou 300 € mesačne a zistené možnosti a schopnosti odporkyne, považoval súd výživné vo výške 70 € mesačne za odôvodnené. Na strane odporkyne súd zohľadnil len jej bežné výdavky na živobytie (strava, kozmetika, oblečenie, obuv) a výdavky na životné poistenie. Na ostatné výdavky vynakladané na školné a cestovné náklady do školy, ubytovanie v X., faktúry za mobilný telefón, kaderníčku a kozmetičku súd na strane odporkyne nezohľadnil, pretože výživné na dieťa má pred týmito výdavkami prednosť. Okrem toho tieto výdavky neuhrádza odporkyňa, ale jej priateľ.

Žiadne skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo, nevyhodnotil súd ako konanie navrhovateľky v rozpore s dobrými mravmi, pre ktoré by súd nemohol navrhovateľke voči odporkyni priznať výživné.

Vyživovaciu povinnosť odporkyne voči navrhovateľke stanovil dňom 01. 10. 2013, kedy navrhovateľka podala návrh na určenie výživného na súd. Do rozhodnutia súdu bolo splatné výživné za obdobie od 01. 10. 2013 do 28. 02. 2014 sumou 350 € mesačne. Túto sumu povolil súd odporkyni splácať navrhovateľke spolu s bežným výživným mesačnými splátkami po 20 € pod následkom straty výhody splátok pri omeškaní čo i len s jednou splátkou.

Náhradu trov konania navrhovateľke nepriznal z dôvodu, že si ich neuplatnila.

Proti rozsudku okresného súdu č. k. 5C/50/2013-67 podala odporkyňa odvolanie, ktoré odôvodňovala ustanovením § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) s tvrdením, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Za správne odporkyňa označila skutkové zistenia okresného súdu, že navrhovateľka je študentkou vysokej školy, kde študuje internou formou, že sa dňa 21. 08. 2013 odsťahovala od matky k starým rodičom ako aj doby zamestnania odporkyne, ale súd nesprávne vyhodnotil dôvody, pre ktoré odišla navrhovateľka od matky a ich vplyv na vyživovaciu povinnosť odporkyne. Navrhovateľka napriek tomu, že u matky mala zabezpečené všetky životné potreby, z matkinej strany a jej priateľa bola navrhovateľke

zabezpečená príprava na vysokú školu, okrem iného i zaplatením doučovania, navrhovateľka po hádke odišla od matky a od tej doby s ňou nekomunikuje. Vyhýba sa jej, v čase, keď sa zdržuje v J., odporkyňu nenavštívi, zdržiava sa len u starých rodičov. Navrhovateľka si vybrala školy, na ktoré sa doučovaním aj pripravovala. Dokonca bola prijatá na G. fakultu v O. A. a bol tam zaplatený aj internát. Náklady na prijímacie pohovory platil priateľ odporkyne. Navrhovateľka si však našla známosť 15-ročného priateľa, kvôli ktorému vznikali medzi navrhovateľkou a odporkyňou konflikty, ktoré vyústili do toho, že v čase, keď bola odporkyňa na operácii, navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť. Súd mal tieto skutočnosti vyhodnotiť podľa § 75 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), či konanie navrhovateľky nie je v rozpore s dobrými mravmi, pre ktoré by jej nemohol súd výživné od odporkyne priznať. Do času odsťahovania sa navrhovateľky z domácnosti odporkyne vychádzala navrhovateľka s odporkyňou dobre. Odporkyňa sa snažila pomôcť navrhovateľke v štúdiu a samozrejme aj ubytovaním a stravou. Aj po hádke mohla navrhovateľka kedykoľvek prísť späť k odporkyni, ale nemá záujem komunikovať s matkou. Práve tieto dôvody sú spôsobilé založiť rozpor s dobrými mravmi pre priznanie výživného navrhovateľke od odporkyne.

Odporkyňa sa žiadnym spôsobom nevyhýba práci. Pracovný pomer odporkyne v Základnej škole v J. trvajúci od 01. 09. 2012 do júna 2013 skončil pre nedostatočnú kvalifikáciu odporkyne. Odporkyňa ukončila vysokoškolské vzdelanie na Univerzite P. T. A. v X., špeciálna pedagogika odborová, ale s touto špecializáciou sa môže zamestnať predovšetkým v psychologických poradniach a centrách. Táto kvalifikácia nie je dostatočná pre výučbu žiakov. práve z tohto dôvodu si odporkyňa v súčasnej dobe dopĺňa vzdelanie o špeciálnu pedagogiku učiteľov na R. A. v X.. Jedná sa o dvojročné nadstavbové štúdium k jej doposiaľ získanému vzdelaniu. Štúdium odporkyne v X. možno považovať za nevyhnutné pre budúce zamestnanie odporkyne v odbore, ktorý vyštudovala. Súd mal výdavky odporkyne na štúdium, i keď ich hradí jej priateľ, brať do úvahy. Dôvody, pre ktoré odporkyňa ukončila 06. 09. 2013 pracovný pomer v Obci F. L. E., boli vážne, čo uznal aj súd v dôvodoch svojho rozhodnutia. Súd nemal pri rozsahu vyživovacej povinnosti odporkyne vychádzať z jej potencionálnych možností zarobiť určitú sumu. Odporkyňa je v hmotnej núdzi, poberá len dávku v hmotnej núdzi vo výške 138,30 € mesačne, z ktorej nie je schopná prispievať na výživu navrhovateľky sumou 70 € mesačne. Od júla 2014 vzhľadom k tomu, že navrhovateľka odišla zo spoločnej domácnosti, bude dávka v hmotnej núdzi znížená na sumu cca 60 €, nakoľko odporkyňa už nebude posudzovaná ako osoba žijúca v spoločnej domácnosti s dcérou. Odporkyňa nepovažuje za správne, že ju súd zaviazal na plnenie vyživovacej povinnosti v rovnakej výške akou prispieva na výživu navrhovateľky jej otec D. B., ktorý pracuje na trvalý pracovný pomer a jeho priemerný mesačný príjem predstavuje sumu cca 500 € netto. Ak by navrhovateľke obaja rodičia platili výživné po 70 €, spolu so štipendiom, ktoré navrhovateľka poberá, by mala navrhovateľka príjem okolo 275 € mesačne, čo je dvojnásobok príjmu odporkyne do júna 2014. Dôkazom o snahe odporkyne zamestnať sa sú priložené odpovede zamestnávateľov na žiadosť odporkyne o zamestnanie.

Navrhla zmeniť rozsudok okresného súdu tak, že návrh navrhovateľky s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 2 Zákona o rodine bude zamietnutý alebo súd uloží odporkyni povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky iba sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona alebo nech odvolací súd zruší rozhodnutie okresného súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne uviedla len to, že prvostupňový súd rozhodol vecne správne, preto žiada, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

Okresný súd Revúca doručoval rozsudok okresného súdu odporkyni prvý krát 19. 03. 2014. Zásielka s rozsudkom č. k. 5C/50/2013-67 bola okresnému súdu vrátená ako neprevzatá 17. 04. 2014. Z doručky vyplnenej poštovým doručovateľom je zistiteľné, že prvý neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie zásielky uskutočnil poštový doručovateľ 21. 03. 2014 a opakované (opäť neúspešné) doručovanie 24. 03. 2014, kedy zásielku uložil na pošte a následne ju pošta ako nedoručenú súdu vrátila. Okresný súd dal pokyn na opätovné doručenie rozsudku 30. 04. 2014, fyzicky odporkyňa prevzala rozsudok okresného súdu 21. 05. 2014. Odvolací súd v prvom rade skúmal, či bolo odvolanie odporkyne proti rozsudku okresného súdu zo 07. 03. 2014 podané včas. Za tým účelom na pokyn odvolacieho súdu vykonal šetrenie okresný súd, pri ktorom odporkyňa tvrdila, že už od 21. 03. 2014 sa zdržiavala u svojho priateľa F. O. v J. až do 26. 03. 2014, kedy odcestovala do X. z dôvodu, že 27. 03. 2014 absolvovala skúšku na vysokej škole a až do 17. 04. 2014 sa zdržiavala striedavo v J. a v X. u svojej priateľky. Priateľ odporkyne F. XX. nepotvrdil výpoveď odporkyne, že už

21. 03. 2014 bola u neho v J., keď uviedol „v marci 2014 viem uviesť s istotou, že prišla za mnou do J. 22. 03. 2014 a bola u mňa do 27. 03. 2014“. Napriek tomu považoval odvolací súd odvolanie odporkyne za včas podané z dôvodu, že i keď v deň 21. 03. 2014 odporkyňa preukázateľne v J. u svojho priateľa nebola, nebolo jednoznačne zistené, že sa odporkyňa ako adresát písomnosti v mieste doručovania v deň 21. 03. 2014 zdržiavala, ako to vyžaduje ustanovenie § 47 ods. 2 O. s. p.. Odvolací súd súčasne s vrátením veci okresnému súdu na vydanie doplňujúceho rozsudku uložil okresnému súdu zistiť, či a akým spôsobom sa zmenili pomery účastníkov od rozhodnutia rozsudkom 07. 03. 2014. Z odpovedí navrhovateľky aj odporkyne je preukázané, že ich pomery sa žiadnym spôsobom od rozhodnutia okresného súdu nezmenili, iba odporkyni bolo doručené rozhodnutie o znížení dávok v hmotnej núdzi, ktoré avizovala už v odvolaní proti rozsudku okresného súdu. Na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej má odvolací súd podľa § 214 ods. 1 písm. a/ až d/ nariadiť pojednávanie len ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ak ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Dôvody pre nariadenie odvolacieho pojednávania neboli dané, keďže nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, prejednanie veci nevyžaduje dôležitý verejný záujem, prvostupňový súd rozhodol vo veci po prejednaní veci na pojednávaní a nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie. Odvolací súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil v plnom rozsahu sa stotožňujúc aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktorého správnosť konštatuje a k dôvodom uvádzaným prvostupňovým súdom iba dopĺňa:

Odporkyňa v odvolaní cituje základné články Zákona o rodine a ustanovenia tohto zákona len v rozsahu, ako jej to vyhovuje na zdôvodnenie odvolania proti rozsudku okresného súdu. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že rodičia navrhovateľky nerešpektovali článok 1 Zákona o rodine, podľa ktorého je manželstvo spoločnosťou všestranne chráneným zväzkom, ktorého účelom je založenie rodiny a riadna výchova detí, keď sa rozviedli a tak navrhovateľku pripravili o kompletnú rodinu. Obaja rodičia, pre ktorých podľa článku 3 Zákona o rodine je rodičovstvo poslaním, žijú v nových partnerských zväzkoch. Otec s novou partnerkou a jej deťmi, matka s priateľom. Odporkyňa žiada od navrhovateľky, aby si plnila povinnosti uložené jej ustanovením § 43 ods. 2 a 3 Zákona o rodine, ale sama odmieta si plniť základné povinnosti rodiča - plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Okresný súd sa zaoberal dôvodom odchodu navrhovateľky z domácnosti matky. Ak sa dieťa pred súdom vyjadrí, že sa matky bojí, preto s ňou nekomunikuje a zo spoločnej domácnosti odišlo, lebo pre hádky s matkou bolo v zlom psychickom stave a dieťa sa utieka o pomoc k druhému rodičovi alebo starým rodičom, nasvedčuje to, že matka úlohu rodiča nezvláda. Súd už ale do vzťahov dospelého dieťaťa a ich rodičov zasahovať nemôže. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine môže rozhodovať len o tom, či vyživovacia povinnosť rodiča k plnoletému dieťaťu trvá. Navrhovateľka vysvetlila súdu, prečo nenastúpila na Farmaceutickú fakultu v O. A.. Po hádke v septembri 2013 odmietla odporkyňa financovať štúdium navrhovateľky z peňazí jej priateľa, preto nemala navrhovateľka inú možnosť než nastúpiť na školu, ktorú by mohla finančne zvládnuť. Okresný súd zo skutočností, ktoré boli v konaní preukázané, dospel k správneému záveru, že existencia dôvodov, pre ktoré by bolo priznanie výživného navrhovateľke voči odporkyni v rozpore s dobrými mravmi podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, preukázaná nebola. Aj odvolací súd považuje tvrdenia odporkyne o správaní sa navrhovateľky v rozpore s dobrými mravmi vo vzťahu k nej len za účelovú obranu proti rozhodnutiu súdu o jej vyživovacej povinnosti. Nasvedčuje tomu aj prvotná reakcia odporkyne k návrhu na začatie konania doručená Okresnému súdu Revúca 22. 11. 2013, v ktorom odporkyňa nenamietala, že navrhovateľke nárok na výživné nemožno priznať, pretože by to bolo v rozpore s dobrými mravmi a v ktorom nad základné potreby svojho dieťaťa na živobytie radila výdavky na svoju školu, mobilný telefón, dokonca antikoncepciu. Odvolací súd konštatuje, že aplikácia ustanovenia § 75 ods. 2 Zákona o rodine v súdnej veci do úvahy neprihádza.

Odporkyňa namietala aj výšku určeného výživného s tvrdením, že nezodpovedá jej schopnostiam a možnostiam plniť si vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke. Navrhovateľkou deklarované výdavky na štúdium a živobytie nerozporuje, len tvrdí, že súd pri určení výšky výživného mal vychádzať z jej skutočných pomerov, že je sociálne odkázaná a poberá dávky v hmotnej núdzi a nemal prihliadať na zárobok, ktorý by mohla dosiahnuť v poslednom zamestnaní, ak by ho neukončila dohodou na vlastnú žiadosť, pretože na ukončenie tohto pracovnoprávneho vzťahu mala dôležitý dôvod. Okresný súd správne zohľadnil na strane odporkyne kritérium potenciality príjmov podľa § 75 ods. 1 Zákona o

rodine, ktorý ukladá súdu pri určení výživného prihliadnuť nielen na odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti povinného vrátane jeho aktuálnych majetkových pomerov, ale ukladá skúmať schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného aj s ohľadom na skutočnosť, či sa povinný nevzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Odporkyňa svoj záujem pracovať preukazuje formálnymi žiadosťami adresovanými Základnej škole J. a na Základnú školu s materskou školou F., hoci sama v konaní uviedla, že pre výučbu žiakov nemá vzdelanie. Skutočný záujem odporkyne o prácu nepreukazuje ani ďalšia žiadosť adresovaná Reedukačnému centru v K., ktoré priložila odporkyňa k odvolaniu už zrejme poučená právnym zástupcom o vhodnej forme obrany. Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Revúcej, ktorý vedie odporkyňu v evidencii ako uchádzačku o zamestnanie, je preukázané, že od januára 2012 sa odporkyňa nezúčastnila vzdelávania a ani inej formy aktívnych opatrení trhu práce, aby si našla zamestnanie aj v inej oblasti, než na ktorú získala vysokoškolské vzdelanie a na výslovnú otázku okresného súdu, či sa pokúšala odporkyňa zamestnať niekde mimo svojho vyštudovaného odboru, odporkyňa uviedla: „nie, hľadám si prácu len vo svojom odbore“. Zo správ Obce F. L. E. mal okresný súd zistené, že v prípade, ak by odporkyňa neukončila pracovný pomer predčasne, bola by jej vyplatená za mesiac september 2013 hrubá mzda 534 €, čo je 434,81 € v čistom. Za tohto stavu dôvodne okresný súd pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti odporkyne vychádzal z tohto príjmu, ktorý by mohla odporkyňa dosiahnuť u posledného zamestnávateľa, u ktorého ukončila pracovný pomer bez vážnych dôvodov. Odvolací súd súhlasí s názorom okresného súdu, že ak by odporkyňa nebola finančne zabezpečená zo strany svojho priateľa, možno by inak vnímala ponúkanú možnosť pracovať, prípadne by si hľadala zamestnanie aj mimo svojho odboru, pretože z dávok v hmotnej núdzi by sama nevyžila.

Tvrdenie odporkyne, že len z dôvodu odchodu dcéry zo spoločnej domácnosti sú jej vyplácané dávky v hmotnej núdzi v nižšej sume, nie je pravdivé. V rozhodnutí Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca z 08. 09. 2014, ktorým odporkyňa mienila túto skutočnosť preukázať, je jednoznačne preukázané, že pomoc v hmotnej núdzi sa od 01. 08. 2014 znížila z dôvodu neúčasti odporkyne na aktivácii.

Odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky odporkyne ako nedôvodné, jej odvolaniu nevyhoviel a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Navrhovateľka napriek úspechu v odvolacom konaní nežiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. z tohto dôvodu navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.